Sermo.xxvij.

I Uidetis fratres
quõ nec vbera spõse laude pri-
uantur. Et quidē vberū vsurpa-
tio frequēs / tū in alijs locis / tū in istis p̄-
cipue cāticis. Uino vbera p̄fert: botro cō
fert: assimilat turri. Et qḋ nūc in p̄senti ē:
duo (inq̇t) vbera tua / sicut duo hinnuli ca
pree gemelli / qui pascunt in illis. Videt
q̄ multiplex vberū cōmendatio. Si mat
est / maternū pect⁹ vberibꝰ carere nō decet
Ubera nouerat Paul⁹ habere cū diceret
Facti sum⁹ paruuli in medio vestrū: quō
si nutrix foueat filios suos. An nō tibi vi
detur fact⁹ quasi hinnul⁹: q̇ fact⁹ est quasi
paruul⁹? Uñ fouebat filios quasi nutrix /
si nō habebat vbera? Quasi duo hinnuli
capree: duo filij eccl'ie: alter de circūcisiōe
alter de gentibꝰ. Uide quō Paul⁹ vtrisq̄
vbera coaptat. Fact⁹ sum (inq̇t) iudeis q̄-
si iudeus. his aūt q̇ sine lege erāt / quasi si-
ne lege essent. Omibꝰ oīa fact⁹ sum: vt
oēs lucrifaciā. An nō vbera hinnulis
istis coaptauerat / oīa fact⁹ omnibꝰ? Om
nibꝰ oīa fact⁹ est p audientiū capacitate
ꝛ p̄cipiēs moralia / ꝛ disserēs mystica: In
hac duplici materia velut duo vbera por
rigit doctrine planioris: lactea vbera par
uulis temperās. Interna cōpassio vbera
quidē habet: sꝫ coaptatio foris vbera ex-
hibet. illa miseret. sꝫ ista medet. Quid eni
mihi pdest si tm̄ cōpateris / ꝛ infirmitati
ꝛ quasi infantie mee ꝯtempare te cōmode
nescis? Quid mihi pdest si cōpatiētis af-
fectu causam i te meā transfers: si curam
quā debes nō affers. Utraq̄ necessaria ē
ꝛ cōpassio ꝛ quedā discipline ꝛ doctrine
cōpositio. Cōpassio affectū ꝯfirmat: com
positio te ad lactandū puulos vtiliter in-
curuat. Neutro in genere sancti doctores
auditoribꝰ desunt / facti sicut illi / ꝛ pietat
affectu / ꝛ cōformatiōis vsu. Utinā istud
K attendāt q̇ facturi sunt in ꝯuentu fratrū
sermonē. Studēt magis alta q̄ apta di-
cere / faciētes apud infirmas intelligētias
miraculū sui / nō ipsorum salutē operātes
Erubescūt humilia ꝛ plana docere / ne so
la hec scisse videant. Erubescūt vbera ha
bere / nudare mammā / lactare paruulos.
Quid istud est? Ideo ne cōsedisti in me-
dio / cathedrā tenēs vt scientiā iactes: an
vt tenerā subditorū iactes infantiā? Sub
tilia texis / artē qui audiūt / mira rōne elo-
quentiā laudāt. Bū quidē tamē si gratiā
sentiūt / si te disputante audientiū moueat
affect⁹ / intellect⁹ instruit? Alioq̇n q̇d ad
p̄sens negociū pegrina quedā adducere
que auscultātes nō capiant? Magna elo
quentie laus est / causam quā susceperis
apte exequi / ad ei⁹ cōmodū cuncta referre
suscepto inseruire negocio. Ausq̄ euiden
tius eloquētie tue signū dabis: q̄ si humi
lem materiā exequeris ornate: ꝛ sermonis
tempamēto attollas: q̄ p se iacere videbā-
tur ꝛ velut ꝯtemptibiles sentētias cōmen
dabiliores efficias. Nec tā debes attēde-
re que te dicere deceāt hoīem litteratū / q̄
que debeāt audire quos instruis. Quid
enī inde ꝯsequūtur si ambulas i magnis
ꝛ in mirabilibꝰ sup te. nō dico sup eos qui
assident? Noli altū alte sape: sꝫ cōdescēde
humilibꝰ. Sublimia loquēs: sꝫ nō in tpe
Quid aliud affectare videris: nisi vt tibi
soli taceāt hoīes. ꝛ dicat de te qḋ dictū est
de saluatore. qꝛ nunq̄ sic locut⁹ est homo
sicut hic loquit. Ascēdisti cathedrā vt ali
os edifices: nō teip̄m infles / vt impleas:
nō exinanias teip̄m / nisi forte eo mō quo
se saluator exinaniuit formā serui accipi-
ens: vt nos carnis sue lacte nutriret i salu
tem. Bon⁹ imitator magistri Paul⁹: vbe
ra nō occultat sꝫ habere se iactat. Tanq̄m
paruulis (inq̇t) in christo lac vobis potū
dedi: nō escam. Et idē. Nihil me arbitror
scire inter vos nisi Jesum christū ꝛ hunc
crucifixū. Ip̄e nouit cui mēsam parat: et
quibꝰ vbera porrigat. Ideo vbera eius si
cut hinnuli: qꝛ doctrine sue vbera emolli-
ta sunt / qualia puuli in xp̄o cape possunt.
Audisti iā quid sunt isti hinnuli. Et qua L
re duo vis nosse q̄re gemelli? quia in fide
nō est distinctio iudei ꝛ greci. Uacant ibi
puilegia meritorū: ꝛ regeneratio nullos di
stinguit / que cunctos equaliter absoluit.
Omes enī egēt gloria dei / iustificati g̃tis
p gratiā ipsi⁹. Fides vtrosq̄ populos eq̄
nobilitat: sed iude⁹ aliter reputat. In cō-
muni clemētia iura sibi priuata deposcit.
Quid mirū si vult esse p̄mus q̄ñ valuit es-
se sol⁹? Unigenit⁹ esse non potest: affectat
vel p̄mogenit⁹. Uide quāta obiecta sint
Petro in actibꝰ apostolorū q̄ ad hoīes p̄-
puciū habētes introisset: q̄ ad illos fidei

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-317/0336
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt